

פרס העבודה תשל"ג לבוקרי גבת

געה, אף עלתה; כן עלתה תכולת השומן בחלב ומחיר המנה הוזל במידה ניכרת. החיסכון הוא כ-50 אגורות לפרה ליום. הישגו של משק גבת הולך ונעשה לנחלת הכלל ורבים הבאים, מקרוב ומרחוק, ללמוד את „שיטת גבת“, ובכנס התאחדות מגדלי בקר הע-מיד שר החקלאות לפני הבוקרים את הפחתת המזון המרוכז בעדריהם, כאתגר מקצועי. יצוינו: הרמה המקצועית הגבוהה של עובדי הצוות בגבת. הדיוק, ההקפדה, החריצות, השיטתיות, שיתוף הפעולה בקרב הצוות והפתיחות המחשבתית לחיפוש וליישום רעיונות חדשים — על כל אלה ראויים בוקרי גבת לפרס על עבודתם המצויינת והישגיהם הרבים. ד"ר שמואל אמיר, מנהל המח' לתזונה ופיזיולוגיה של בקר חלב, במכון וולקני

צוות הבוקרים בגבת הגיע בשנתיים האחרונות, להישגים יוצאים מן הכלל והם: תנובת חלב גבוהה — 7,940 ק"ג לפרה, עם תכולת שומן גבוהה בהרבה מן המקובל — 3.61% בחלב ו-287 ק"ג לפרה, אגב חיסכון רב בכמות המזון המוגשת לפרות החלב. אך הישג הגדול ביותר של הצוות הוא, בכמות המזון המרוכז המוגשת. צוות העובדים בגבת החליט לשנות את השיטה המקובלת — לתת לפרות בשיא תנובתן אחר ההמלטה, 18—22 ק"ג מזון מרוכז ביום, ע"י החלפת חלק מהמזון המרוכז במזונות גסים, זולים יותר, המיוצרים במשק. מנת המזון המרוכז הוקטנה בהדרגה עד ל-12—14 ק"ג לפרה בשיא תנובתה (במקום 18—22 ק"ג) ובאותו זמן העלו את הצריכה במזון גס. המטרה הושגה. תנובת החלב לא נפ-

סמל וכבוד

ובערב לאחר הארוחה, לאור הלוקס מסדרים את העבודה בצוותא. הכול נושאים בעול האיר-גון. כולם מתמצאים בבעיות של חריש, זריעה, קציר. הכול יודעים את המתרחש בכל ענף במשק ובכל פינה בחצר. ובשבתות יוצאים לסיורים-טיולים לשדות, לחורשת האקליפטוסים, לכרמים. קרובים ומלוי-כדים באחוות העמל, היצירה, החזון. זכרונות, זכרונות ומהולים בהם געגועים. האם מקורם בנטייתו של האדם לזכור ולהת-רפק רק על היפה והטוב שבעבר? או שמא בלב, שעדיין לא הסכין עם טרטור הגלגלים, עם שאון המיכון והתיעוש ומקרי התקלות והתאונות, לעומת החיים-של-האמתמול, הנראים כאידיליה פאסטורלית?

חנה, גבת

שתי הרשימות הועתקו מהחוברת „הקישון“ בהוצאת המועצה האזורית קישון.

היה בהענקת פרס העבודה לצוות הרפתנים, גמול והערכה לעמל בשרב ובקרה, בשעות הבוקר המוקדמות ובשעות הערב המאוחרות, לאחר-יות ולמסירות. באותו יום אפפו אותנו הסיפוק והתקווה להישגים נוספים בענף זה ובמשק כולו. וכמו תמיד בשעת התעלות צפו ועלו זכרונות. העגלה הרכה המטיילת בחצר נכנסת לחדרי הקטן שבצריף. מגישה את סנטרה לברכי. מריחה ומלקקת ידי. מחפשת ומקבלת לטיפות, אהבה. והנה, מוליכה הרועה הצעירה את העדר על הגבעות בהפוגת הגשמים. היום שקוף וצח. רוח חרישית מרחפת מההרים. בכחול-השמים חולפים עבים צחורים בחפזה; טסים ונעלמים למרחקים. שדות העמק שלווים בירקותם הרעננה, בוטחת; הפרות מהלכות במתינות ובנחת מלחכות את העשב העסיסי בהנאה שוקקת. והרועה נושמת עמוקות את אוויר מרחבי הנוף, ונותנת קולה בשיר. שיר זך-צלילים, שחלומות בהם וערגונות.